

Požádáme o exhumaci ostatků Jana Masaryka. Mohla by odhalit tajemství jeho smrti, říká badatelka

 tadesco.org/pozadame-o-exhumaci-ostatku-jana-masaryka-mohla-by-odhalit-tajemstvi-jeho-smrti-rika-badatelka

Badatelka a spisovatelka Václava Janděčková již během let shromáždila seznam otázek, které se nahromadí okolo smrti bývalého českého ministra zahraničí Jana Masaryka. Zemřel za záhadných okolností 10. března 1948 po komunistickém státním převratu v bývalém Československu.

Bádání v záznamech o vyšetřování jeho smrti a analýza prohlášení jednotlivých aktérů, vytváří podle spisovatelky určitý vzorec, který umožňuje vyřazovat tvrzení, která lze považovat za záměrné lži a určovat data, která by se měla nejvíce blížit pravdě.

„Objevila jsem nahrávku výpovědi policisty Vilibalda Hofmanna, který je jedním z těch, kdo prohlašují, že k tělu Jana Masaryka dorazil pár minut po páté hodině ranní, přitom oficiální verze komunistického režimu byla, že Masaryk spáchal sebevraždu kolem půl sedmé ráno,“ upozorňuje Janděčková na rozpory mezi výpovědí a predestíranou oficiální verzí, podle které měl spáchat sebevraždu v čase, kdy už byl několik hodin mrtev.

Podivné okolnosti se ale objevují i po pádu komunismu, kdy se rozběhlo nové vyšetřování jeho smrti. Tuto nahrávku dostal *Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV)* od jejího majitele již v roce 1996. ÚDV operuje v rámci Policie ČR a jeho vyšetřovatel Jan Havel nahrávku podle spisovatelky převzal a prostě ji „stopil“. Nikdo se o ní už neměl dozvědět.

Pan Grulich z města Karviná dal vyšetřovateli nahrávku a údajně mu řekl: „Dávejte mi na ni pozor, tohle je moje poslední (kopie).“ Ale nebyla poslední, a to byl také důvod, proč mohl později nahrávku znovu předat badatelce Václavě Janděčkové.

Tělo ministra Masaryka, syna prvního československého prezidenta, bylo nalezeno v brzkých ranních hodinách pod oknem koupelny jeho bytu v Černínském paláci, kde sídlí ministerstvo zahraničních věcí. Jeho smrt je pro historiky dodnes záhadou a její vyšetřování zatím nebylo úspěšně uzavřeno.

Existuje hned několik teorií. Podle jedné šlo o vraždu, při níž byl ministr Masaryk z okna vyhozen. Druhá uvažuje o sebevraždě – tedy, že by Masaryk z okna sám vyskočil. Další verze uvažuje, že se mohlo jednat o nehodu, která se stala, když se Masaryk z nějakého důvodu pokoušel po římse utéci ze svého bytu a spadl.

Další variantou je možnost, že byl Masaryk zabit ve svém bytě, a poté bylo jeho tělo vyhozeno z okna nebo naaranžováno a vyneseno na nádvoří až po jeho smrti.

Jandečková hovoří o několika dalších indiciích, které ukazují na to, že ministr Masaryk mohl být otráven nebo zastřelen ve svém bytě nebo dokonce dle některých při údajném útěku na letiště. Kriminální ústředna tehdy neměla dovoleno na místě vyšetřovat a velení nad celou akcí převzala *Státní bezpečnost* (Stb).

Nyní se skupina lidí, kteří se vyšetřování věnují, připravuje na podání podnětu k exhumaci těla tohoto historicky významného českého ministra a slibují si od ní odpovědi. „Toto je již jediný možný způsob, jak se o jeho smrti dozvědět více,“ říká spisovatelka.

Jan Masaryk se svým otcem Tomášem Garriguem Masarykem (uprostřed) a s dámami z rodiny Mararyků.

Policista Vilibald Hofmann, jehož hlas a autorství nahrávky byly několika osobami identifikovány jako autentické, tvrdí, že ministr Masaryk ležel na nádvoří ve významně jiné poloze, než jakou zachycují fotografie *Státní bezpečnosti*, že policie neměla dovoleno vyšetřovat, a že se podle něj s největší pravděpodobností jednalo o vraždu.

ÚDV se podle spisovatelky drží fotografií *Stb* těla, plánu jeho bytu a věcí v pokoji, který údajně zhotovila kriminální ústředna (které ale nebylo dovoleno na místě operovat) a oficiálního pitevního protokolu.

Ke skutečnostem, které naznačují, že se v pozadí Masarykovy smrti odehrávalo něco podezřelého, přispívá také fakt, že nejprve na veřejnosti vystoupil člen komunistické strany, ministr vnitra Václav Nosek. Prohlásil, že ministr Masaryk spáchal sebevraždu kolem půl sedmé ráno v pomínutí smyslů, a teprve poté proběhla soudní pitva. Veřejný projev tedy předkládal závěry ještě před ukončením vyšetřování i před samotnou pitvou, které měla určit příčiny jeho smrti.

Proč na místě, kde bylo ministrovo tělo nalezeno, nejsou na fotografiích *Stb* patrné stopy krve, přestože má na těle hluboké otevřené rány, proč vyšetřující policista „zametl“ v roce 1996 výpověď Vilibalda Hofmana „pod koberec“? A konečně, přineslo by případné přezkoumání ostatků exministra nějaké nové odpovědi?

Pod tělem „žádná krev“

POZOR: *S úctou k zesnulému zveřejňujeme fotografie jeho těla pouze za účelem přezkoumání příčin jeho smrti, nikoliv za účelem bulvárního odhalování jeho ostatků.*

Tělo Jana Masaryka na dlažbě Černínského paláce

Na snímcích výše, pořízených *Státní službou* (Stb), nejsou pod tělem ministra Masaryka viditelné žádné stopy krve a to ani pod oblastí pat, které jsou značně roztráštěné. Kromě nepřítomnosti krve se někteří badatelé podivují nad tím, zda by mohl skok z druhého patra způsobit taková zranění nohou a zda by člověk, který chce spáchat sebevraždu skočil z tak malé výšky a dopadl na nohy.

Zkoumání Masarykovy smrti již vydalo na několik knih. Badatelka Václava Janděčková napsala celkem dvě – *Kauza Jan Masaryk – Nový pohled* a *Svědectví o smrti Jana Masaryka*.

Smrt bývalého československého ministra si badatelé prozatím stále předávají jako nevyřešenou „záhadu“.

Převzato z Epochtimes.cz